

Határozatok Tára

C-207/15. P. sz. ügy

**Nissan Jidosha KK
kontra
az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)**

„Fellebbezés — Európai uniós védjegy — A »CVTC« elemet tartalmazó ábrás védjegy — A védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások egy része tekintetében benyújtott megújítási kérelmek — További határidő — 207/2009/EK rendelet — 47. cikk — A jogbiztonság elve”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (ötödik tanács), 2016. június 22.

1. *Európai uniós jog — Értelmezés — Többnyelvű szövegek — A különböző nyelvi változatok közötti eltérések — A szóban forgó szabályozás általános rendszerének és céljának tekintetbevétele*
2. *Európai uniós védjegy — A védjegyoltalom időtartama és megújítása, a védjegy módosítása és megosztása — A védjegyoltalom megújítása — Határidők — Részleges megújítás iránti kérelem benyújtása és az ezzel kapcsolatos díjaknak az eredeti határidőn belüli megfizetése — A kérelem türelmi időszakon belüli kiegészítése — Megengedhetőség*

(207/2009 tanácsi rendelet, 46. cikk, és 47. cikk, (2)–(5) bekezdés)

1. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 43. pont)

2. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az európai uniós védjegyről szóló 207/2009 rendelet 47. cikkének (3) bekezdésével, valamint a jogbiztonság elvével ellentétes az, ha a további határidő alatt valamely európai uniós védjegy árujegyzékébe tartozó egyes áru- vagy szolgáltatási osztályokat érintő megújítási kérelmet nyújtanak be, miközben az említett rendelkezés első mondatában előírt határidőn belül már benyújtottak az ugyanezen védjegy árujegyzékébe tartozó más áru- vagy szolgáltatási osztályokra vonatkozó megújítási kérelmet.

A 207/2009 rendeletnek a Törvényszék által a megtámadott ítéletben vizsgált, francia nyelvű változata 47. cikkének (3) bekezdése értelmében „[l]a demande de renouvellement est à présenter dans un délai de six mois expirant le dernier jour du mois au cours duquel la période de protection prend fin. Les taxes doivent également être acquittées dans ce délai. À défaut, la demande peut encore être présentée et les taxes acquittées dans un délai supplémentaire de six mois prenant cours le lendemain du jour visé dans la première phrase, sous réserve du paiement d'une surtaxe au cours dudit délai supplémentaire.”

Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a 207/2009 rendelet 47. cikke (3) bekezdése harmadik mondatának egyes nyelvi változatai eltérnek az előző pontban bemutatott szövegtől, mivel nem tartalmazzák az „à défaut” [„ennek elmulasztása esetén”] kifejezést, amelyre a Törvényszék a megtámadott ítélet 38. pontját alapította, sem más hasonló kifejezést.

Mindenesetre az említett rendelkezés francia nyelvű változatában használt „à défaut” [„ennek elmulasztása esetén”] kifejezésből nem lehet világosan és egyértelműen arra következtetni, hogy csak kivételesen, abban az esetben lehet a további határidőn belül valamely európai uniós védjegy megújítása iránti kérelmet benyújtani, ha más ilyen kérelmet korábban nem nyújtottak be.

Ellenkezőleg, a 207/2009 rendelet 47. cikke (3) bekezdése harmadik mondatának szövege az előző pontokban bemutatott valamennyi nyelvi változatban azt sugallja, hogy az uniós jogalkotó valamely európai uniós védjegy megújítása iránti kérelemnek a további határidő alatt történő benyújtását egyedül a pótdíj megfizetésétől tette függővé, amely az egyetlen olyan elemet képezi, amely lehetővé teszi az ilyen körülmények között benyújtott megújítási kérelemnek az eredeti hathónapos határidőn belül benyújtott kérelemtől való megkülönböztetését.

A 207/2009 rendelet 47. cikke (3) bekezdésének általános rendszere nem vonja kétségbe ezt az értelmezést.

E tekintetben meg kell jegyezni, hogy különösen e rendelet 47. cikkének (4) bekezdése értelmében, ha a megújítási kérelmet csak az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében nyújtják be, az oltalmat csak ezen áruk, illetve szolgáltatások tekintetében kell megújítani, míg az említett rendelet 47. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy a megújítás az oltalom lejártának napját követő naptól hatályos, és a szóban forgó védjegyoltalom megújítását be kell jegyezni a lajstromba.

Meg kell állapítani, hogy e rendelkezésekből nem tűnik ki az, hogy nem megengedett a 207/2009 rendelet 47. cikkének (3) bekezdésében említett határidőkön belül valamely európai uniós védjegy megújítása iránti kérelmeket különböző időpontokban és eltérő áru- és szolgáltatási osztályokra vonatkozóan benyújtani.

Továbbá a 207/2009 rendelet által követett célkitűzések megerősítik azt az értelmezést, amely szerint helyt kell adni az említett megújítási kérelmeknek, azzal a feltétellel, hogy e kérelmeket a további határidő lejárta előtt benyújtják.

Ezzel kapcsolatban fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a 207/2009 rendelet a 46. és 47. cikkének megfelelően annak a lehetőségnek az előírásával, hogy folyamatosan kérhető valamely európai uniós védjegyoltalom tízévenkénti megújítása, és ezzel összefüggésben két egymást követő határidő előírásával, amelyen belül az említett megújítás kérhető, az európai uniós védjegyek által biztosított oltalom gazdasági jelentőségét figyelembe véve e rendelet e védjegyek jogosultjai kizárólagos jogainak fenntartását kívánja megkönnyíteni.

E tekintetben hangsúlyozni kell, amint az „A szellemi tulajdon-jogok egységes piaca – A kreativitás és az innováció ösztönzése Európában a gazdasági növekedés elősegítése, minőségi munkahelyek teremtése, valamint kimagasló színvonalú termékek és szolgáltatások biztosítása céljából” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, 2011. május 24-i bizottsági közleményből (COM(2011) 287 végleges, 7. o.) következik, a márkák védelme ösztönzi a termékek és szolgáltatások minőségének javítását célzó beruházásokat, különösen az olyan ágazatokban, amelyek erőteljesen támaszkodnak a márkahűsége.

Az e cél 207/2009 rendelet által történő elérésére való törekvést megerősíti egyrészt az, hogy e rendelet 47. cikkének (2) bekezdése szerint az EUIPO-nak az európai uniós védjegyoltalom jogosultját és azt a személyt, akinek az európai uniós védjegy tekintetében a lajstromba joga van bejegyezve, kellő időben értesítenie kell a lajstromozás lejártáról. Másrészt az említett rendelet 81. cikke értelmében valamely

európai uniós védjegy jogosultja, aki annak ellenére, hogy az adott körülmények között kellő gondossággal járt el, az EUIPO-val szemben valamely határidőt elmulaszt, az elmulasztott határidő lejártát követő legfeljebb egy éves időtartamon belül benyújtott kérelemre visszahelyezhető a jogaiba.

(vö. 44., 45., 47–55., 58. pont)